

[Steen Folke.]

af EF-staten er der nu truffet beslutninger om indførelse af direkte valg til EF-Parlamentet og udvidede beføjelser, noget, der også viser tendensen til yderligere politisk samarbejde og integration. Jeg kan også nævne topmødeinstitutionen, som jo bliver styrket for øjeblikket, og som fører til, at væsentlige beslutninger kommer til at ske uden for de sædvanlige EF-organer.

Hvis man ser på sådan noget som vetoretten, så er den blevet udhulet yderligere i den seneste tid. Det er nok det, som i udenrigsministerens erklæring blev omtalt som en naturlig udbygning af samarbejdet.

På det økonomiske område har vi set, at EF-ordningerne har ført til mindstepriser, der har medført både oksekødpudding og fiskedestruktion, hvor konsumfisk er blevet anvendt til minkfoder. Landbrugsforliget, der blev indgået for nylig, har nok ført til, at nogle landmænd har mistet nogle illusioner om, hvad det danske medlemskab af EF ville betyde.

Endelig vil jeg nævne, at harmoniseringsbestrebelseerne nu ser ud til at føre til, at vi får forringet vores ordninger for lægemidler, hvor der er risiko for oversvømmelse med lægemidler fra EF-området, og hvor situationen er den, at vi i forvejen har langt, langt flere lægemidler, end der er brug for. Også lægeuddannelsen skal nu ifølge EF-harmoniseringsbestrebelseerne forringes. Det gælder specielt videreuddannelsen til praktiserende læge.

VS er selvsagt fortsat modstander af EF og det danske medlemskab, og vi mener fortsat, at det er nødvendigt at bekæmpe opbygningen af den overnationale EF-stat.

I forbindelse med den krise, vi har haft i den kapitalistiske verden, har man henvist til oliekrisen, som skulle være den egentlige årsag til og baggrund for den. Der vil jeg nævne, at olieprisstigningerne ifølge OECDs opgørelse kun udgjorde 1/5 af de samlede prisstigninger i 1974. Der er ikke tale om, at det er den egentlige årsag. Kapitalens krise er strukturel, den skyldes ikke oliepriserne.

Hvis man ser på sådan noget som Kissingers invasionsplaner i Mellemøsten, så er de udtryk for, at krigen blot er en af de mange fremtrædelsesformer for den kapitalistiske økonomi. For den kapitalistiske økonomi er spørgsmålet om krig eller fred et forretnings-

mæssigt anliggende. Dette illustreres på ironisk vis ved, at det er den samme Kissinger, der forsøger at stifte fred i Mellemøsten, og som truer Mellemøsten med krig. Kissingers krigstrusler er blevet støttet af NATOs generalsekretær Luns, uden at NATOs enkelte medlemslande har taget afstand i en form, som står i et rimeligt forhold til sagens alvor, forudsat at de pågældende lande mente noget med deres afstandtagen.

I Mellemøsten er NATO allerede indviklet i en undertrykkelseskrig på det arabiske kontinent. England og Iran fører en blodig krig i Oman mod den lokale befolkning, en krig, der er blevet omtalt som den glemte krig. England er medlem af NATO, og Iran køber våben hos NATO. Så vidt jeg ved, indgår også dansk fremstillede komponenter i disse våben. Det vil jeg egentlig gerne have bekræftet eller afkræftet. VS vil her som andre steder i verden, hvor der foregår imperialistisk undertrykkelse, støtte de undertrykte i kampen mod imperialisterne.

Nogle få ord om det centrale brændpunkt i Mellemøsten: Palæstinaspørgsmålet. VS holder hverken med den imperialistiske bastion Israel eller med de reaktionære arabiske regimer, endsiges med nogen af supermagterne, der gør, hvad de kan for at påtvinge parterne en imperialistisk løsning. Oprettelsen af staten Israel var i sig selv et forsøg på en imperialistisk løsning af et europæisk problem. Der blev begået en blodig uret mod det palæstinensiske folk. VS støtter det palæstinensiske folks kamp. Det er vores opfattelse, at Palæstina-problemet ikke finder nogen varig løsning, før der sker en socialistisk omvæltning i området.

Nogle få ord om sikkerhedskonferencen. Hvem er ikke tilhænger af sikkerhed og fred og samarbejde, i hvert fald på papiret og især ved internationale konferencer? Realiteternes verden er bare anderledes, og VS ser med stor skepsis på konferencen i Genève. Uanset den humanitære garniture, som indenrigsministeren lagde stor vægt på i sin redegørelse, mener VS, at konferencen er et politisk udtryk for supermagternes gensidige interesse i en cementering af deres interessesfære og i handelsmæssigt samkvem. USA-imperialismen er — og især i en kriseperiode — afhængig af fortsatte ekspansionsmuligheder. Det sovjetiske markedes åbning både for varer og kapitalinvesteringer